

A L O C

VITEX AGNUS-CASTUS L., Sp. Pl. 638 ["938"] (1753)

NOMS POPULARS:

Anglès: Abraham's-bush, Abraham's balm, Agnus castus, Chaste berry, Chaste tree, Chasteberry, Hemp tree, Lilac chastetree, Monk's pepper, Monk's pepper tree.

Castellà: agnocasto, ajerobo, alfagdí, arbolito de la pimienta, añocasto, cañamera, gatillo casto, hierba de la castidad, pimentera, pimentero falso, pimentillo, pimienta silvestre, pimientillo, pimientillo loco, pimientillo silvestre, sanzgatillo, sargatillo, sauce gatillo, saucegatillo, sauz gatillo, sauzgatillo, sazgatillo, zaugatillo, zerobero, árbol de la castidad.

Català: agnocast, aloc, alís, alós, arbre de Sant Josep, bardes, elcasiera, herba de la castidad, herba de les xinxes, mata de les xinxes, mata de riu, pebre bord, pebre de frare, pebre foll, pebre foll d'Espanya, salser, salze ver, ximbes, ximbla, ximbra.

Francès: Agneau chaste, Gattelier, Gattilier, Gattilier agneau-chaste, Gattilier commun, Pebrier de capucin, Pebrier fêr, Petit poivre, Piment de moins, Poivre sauvage.

Hebreu: שִׁיחַ-אַבְרָהָם מְצוּי

DESCRIPCIÓ BOTÀNICA

El gènere *Vitex* comprèn unes 250 espècies. Pertany a la família de les verbenàcies, però és molt afí a les labiades, per l'ADN. De tota manera, les labiades tenen un tetra-aqueni molt ben diferenciat, o quatre boletes, a la base de les quals neix l'estil; i les verbenàcies tenen un fruit compacte formant una sola bola, a l'àpex de la qual neix l'estil. Al món, els *Vitex* es fan principalment a les zones tropicals o temperades càlides. Són arbusts, o petits arbres caducifolis, amb fulles palmades, oposades i decusades, inflorescència cimosa, i fruit en drupa. Les tiges joves solen ser molt flexibles. Les flors tenen calze tubular, o una mica campanulat, amb 5 dents. La corola és bilabiada, zigomorfa, amb el tub més alt que el calze, i una mica pilós, amb llavis perpendiculars al tub, essent el superior bilabiat, i l'inferior trilabiat, amb el segment central més ample. Els estams són didínams, inserits cap a la meitat del tub, i exerts, amb filaments una mica pilosos a la base, i anteres fixades pel dors, glabres. L'ovari és bicarpelar, amb 4 lòculs, ovoide, amb un rudiment seminal a cada lòcul. L'estil és allargat, exert. I l'estigma és bifid.

Vitex agnus-castus es fa típicament als torrents mediterranis, i arriba fins a l'Àsia central (Irán). Es fa a diferents sòls, no massa rics en matèria orgànica, ben drenats, i amb força insolació. A la península hispànica es fa des del Guadalquivir, passant per la costa del Sud i de llevant, fins al Cap de Creus. Prefereix els sorral al costat del mar, dels rius i torrents, no gaire lluny de la costa, però arriba, per exemple, fins el Ter a Ripoll. Per veure'n un fotimer podeu anar, per exemple, a la riera de Calonge, del poble fins el mar. Allí n'hi ha de flors liles, de flors rosades i de flors blanques. Pot tolerar l'aigua salobre. Sol fer-se junt a *Vinca major*, *Lavatera olbia* i *Petasites pyrenaicus*, segons Oriol de Bolòs (1956). Competeix, amb desavantatge, amb la canya comú (*Arundo donax*). El que ningú té clar és quina part de la població és autòctona i quina és escampada de jardí. Als torrents o rambles s'ha propiciat que hi sigui, per a fixar els marges en previsió de riuades. De tota manera, durant els anys d'aquest segle XXI, la seva presència a Catalunya, dissortadament, ha anat minvant. Al Maresme hi ha una associació (CATAM/ Ajuntament de Mataró/ Projecte Aloc) que intenta protegir i repoblar els marges de torrents amb l'alloc. Existeix una varietat registrada com a més medicinal: Agnuzell 440. A Israel se'l té com a víctima propiciatòria o avisador de les malalties de la vinya. En concret, és atacat preferentment, abans que la vinya, per *Hylaesthus obsoletus* i *Phytoplasma solani*.

L' **aloc** és un petit arbre d'uns (2)-3 a 5 (6) m d'alt i d'ample, caducifoli, que floreix a l'estiu amb flors normalment de color lila. També hi ha exemplars de flors blanques, ben pocs, i d'altres de flors rosades, menys rars. Les inflorescències poden atànyer 30 cm, formant espigues amb fins a 20 verticil·lastres (compostos per 2-3-cimes dicasials, molt denses). Hi ha algunes bràctees, de prop de 3 mm, que no sobrepassen les cimes, i bracteoles de 2 mm, més curtes que el calze. Les flors són sèssils o subsèssils, amb calze de 2 a 3.5 mm. El calze és campanulat, densament serici (amb pèls corbats curts, monocel·lulars), grisós per fora i glabre per dins. És molt poc acrescent. Les dents són petites, de 1/2 mm, deltoïdes. La corola fa de 6 a 8 mm, és a dir, és 4 cops més alta que el calze. Per fora és glabra a la part de baix, o glabrescent; però és densament pilosa a la part que sobresurt del calze, amb pèls de 0.1 a 0.3 mm, una mica encrespats, blaus. El tub de la corola fa de 5 a 6.5 mm. És recte. Lleugerment més ample a la part superior. Amb un anell interior, ample, de pèls de fins a 0.5 mm, molt densos a la zona de la inserció dels filaments estaminals. Estigma bifid, amb braços gairebé iguals. Les flors atrauen molt les papallones i altres insectes. Les fulles són palmades, oposades, llargament (1.5-5 cm) peciolades, amb (3)5-7(8)-folíols de fins a 10 (15) cm de llarg i (0.3)-1(1.8) cm d'ample, de color verd fosc grisós per sobre, i blanc grisós per sota. Tenen forma lanceolada aguda, i són molt curtament peciolulats, i de marge enter. Les fulles són força aromàtiques. Fan olor com de colònia barata. Tenen glàndules sèssils a ambdues cares. Les rametes són molt flexibles, i molt poc friables. Costa molt i molt de trencar-les. Les més joves tenen secció quadrangular força imperfecta, i són lleugerament puberulentes, amb pèls de 100 micres, més o menys corbats o ondulats, i més o menys antrorsos. L'escorça dels troncs és molt llisa i grisa. Els fruits són petits (3-4 mm), rodons, subglabres, primer verdosos, després groguencs, rogencs, i al final negrosos al madurar del tot; amb 4 compartiments interns dissimulats, cadascun amb una llavor. L'exocarp és fi i tou, i l'endocarp és molt dur i gruixut. Per fora de l'exocarp s'hi poden veure pèls glandulars amb capítols amb 4 cèl·lules, que contenen l'oli essencial. L'exocarp conté cèl·lules parenquimàtiques marrons i algunes cèl·lules lignificades amb diverses taques. L'endocarp ocupa la major part del fruit. Conté braquiesclereïdes oleoses formant nius. Les llavors són menudes i olioses. Contenen un tabic amb cèl·lules parenquimàtiques grans, amb egruiximents pulits. El teixit nutritiu i el germen contenen grans d'aleurona, però res de midó.

Com a medicinals s'empren, a més de l'aloc (*Vitex agnus-castus*), algunes altres espècies del gènere. Les més conegudes són *Vitex negundo* – a l'Índia – , *Vitex rotundifolia*, – al Mediterrani, Àsia central i a la costa xinesa – , i *Vitex trifolia* – del Vietnam i altres països del SE asiàtic – .

Glàndules i tricomes (pèls) no glandulars de l'àpex inferior d'un folíol d'aloc. Cada ratlleta del micròmetre equival a 10 micres.

HISTÒRIA

L'alog era una planta coneguda ja pels antics egipcis, segurament com a sedant dels espasmes de la regla. La Bíblia el menciona (potser) en temps d'Abraham (segle XVII a. de C.), que en va plantar un al costat del pou de Beerseba. La versió més corrent, però, descriu l'arbust com un tamariu. Amb tot, el nom popular hebreu (el destí d'Abraham), es refereix encara avui al patriarca bíblic. Al segle VI a. de C., Homer el cita a la Il·líada, com a remei per evitar temptacions. Teophrastos d'Eresos (segle II a. de C.) el descriu com a *ἀγνος*. I "agnos" en grec significaria "anafrodisíac/contraceptiu". Segons la mitologia grega, la deessa Hera hauria nascut sota una mata d'alog. Plini el Vell (segle I) donà el nom de *vieio* o de *vitex* a l'arbust, recordant que de les tiges se'n fan cistells. Comentava que a Grècia, des del segle XI a. de C., se celebraven les tesmoforines en honor de Demeter i Persèfona. Eren unes celebracions durant les qual els homes quedaven apartats de les dones. Elles reposaven sobre jaç d'alog, per purificar-se. El primer ritual era sacrificar un porc i dipositar-ne les restes en un cup anomenat megara. Al cap de tres dies, les dones pures en retiraven les restes podrides i les col·locaven, junt a pastissos en forma de penis i de serps, damunt l'altar dedicat a les deeses. Al final ho aspergien tot pels camps, creient que aquest el ritual afavoriria un bona collita després de la sembra. La celebració més típica durava tres dies: *anodos* (ascensió al santuari), *nesteia* (dejuni i abstinència), *kalligeneia* (renaixement). Dioscòrides (segle I d. de C.) es referia a la planta com a "agnos" o "lygos". La tenia per planta "calenta i eixugadora". Recomanava la llavor contra malalties de la melsa, mossegades de bèsties, i contra la hidropesia. Creia que, la planta beguda amb vi, augmenta la llet de les mares, minva la quantitat de semen als homes, fa venir la regla a les dones, i corregeix l'insomni. Que la planta, en banys de seient, millora el post-part. En cataplasma, minva el mal de cap. Que els fums de la planta espanten insectes i bestioles verinoses. Les fulles, barrejades amb llard i fulles de vinya, estoven els testicles endurits. Que les esquerdes anals es curen amb aigua dels fruits. Que les fulles, aplicades a les articulacions, reencaxen els ossos i curen ferides recents. I que les rametes eviten nafres als caminants, si les duen a les mans, deia. Més trad, Arnau de Vilanova (s. XIII) en reconeixia la virtut anafrodisíaca, fins i tot per a estris amb mànec de la fusta d'alog. Hom creu que el nom de "pebre de frare" li ve al fruit per ser emprat com a anafrodisíac a l'Edat Mitjana. Andrés de Laguna (segle XVI) deia que els fruits són molt carminatius i anafrodisíacs. William Turner (segle XVI) assegurava que els fruits són anafrodisíacs, tant fregits com sense fregir.

LITERATURA

*"Per l'enclotat i sec camí de sorra,
sentia, al lluny, resplendir la carena.
Jo no la veig, però perquè me'n priven
les altes tanques d' alocs i canyars"*

"Aloc, els boixos
a l'ombra de l'auleda.
El vent, a penes

llevat dels camps, fa moure
cada matí les fulles".

“*Quan la pluja porta l'olor de la pols
de les fulles aspres del llunyans **alocs**,
he mirat aquesta terra,
he mirat aquesta terra*”.

– Salvador Espriu

“*Qui veiés una dansa damunt l'era
i una serra morada enllà de mi;
qui topés un **aloc** de torrentera
o enmig d'un pedruscall, un romaní*”.

– Josep Carner

PROPIETATS DE L'ALOC

- acaricida (OE a 1ppm): contra “aranya roja” *Tetranychus urticae*
- activador del *corpus luteum*
- anafrodisíac
- analgèsic
- ansiogènic (per la via del receptor del 5HT1A)
- antiangiogènic (fruits)
- anticariogènic a les dents (especialment contra *S. mutans*)
- anticonceptiu
- antiinflamatori (fa minvar TNF-alfa i IL-6 als macròfags)
- antinociceptiu: alleuja dolors tant als receptors delta (DOR)/mu (MOR)/kappa (KOR) opioides, com als receptors muscarínics)
- antisèptic
- aperitiu (fruits)
- astringent
- bactericida (OE) (MRSA; *Klebsiella* -extr. Metal·lòlic-; *Streptococcus fecalis*, *Salmonella* sp. pl., *Escherichia coli*) [més els fruits de peus de flors blanques]
- carminatiu (fruits)

- diürètic (fruits)
- dopaminèrgic (l'ligant-se als receptors D2)
- emmenagog
- estimulant
- estomacal
- estrogènic – per l'àcid linoleic-
- febrífug
- fungicida (OE fulles) contra:
 - *Candida albicans*,
 - *Candida kreusei*,
 - *Candida pseudotropicalis*,
 - *Candida tropicalis*,
 - *Epidermophyton floccosum*
 - *Micorsporum gypseum*,
 - *Microsporium canis*,
 - *Trichophyton mentagrophytes*,
 - *Trichophyton rubrum*,
- galactagog (vi de fruits) : incrementa la prolactina i inhibeix els estrògens (a dosis petites, en dones; a dosi altes és a l'inrevés, en rates)
- mucolític
- preventiu de nafres als peus al caminar (una rameta com amulet)
- protector dels ossos (OE)
- protector (regenerador) pancreàtic
- regulador hormonal: ↓ ACTH, ↓ col·loide del lumen dels fol·licles del tiroides, ↑TH, ↑TSH, ↑transportador baso-lateral Na/I tiroides; =corticosterona.
- regulador de la menstruació: I) a la hipòfisi, incrementa la producció d'hormones reguladores del cos luti, i inhibeix l'hormona luteotrópica – II) al lòbul anterior de la hipòfisi redueix la producció la producció d'hormona fol·lículo-estimulant (FSH), i incrementa la de la lúteo-estimulat (LSH) – III) desplaça l'equilibri estògen/progesterona envers l'estimulació del cos luti -IV) inhibeix l'excés d'FSH que pugui produir angoixa i la síndrome premenstrual – V) corregeix una manca d'LSH que pugui produir menorràgia – VI) augmenta els nivells d'ERalfa a l'hipocamp.
- relaxant
- repel·lent d'aranyes (i paparres, puces, mosquits i altres insectes): fums de fulles picolades, o bé extracte amb anhídric carbònic hiperocrític dels fruits
- repel·lent de paràsits a galliners i colomars
- sedant
- tònic (fruits)

AFECCIONS QUE POT GUARIR L' ALOC

- acne (tractament de 3 mesos)
- amenorrea

- ansietat
- berrugues UE
- bronquitis
- càncer **, ***
- candidiasi
- càries
- conjuntivitis
- culturisme (per evitar efectes cancerígens de l'excés de testosterona)
- depressió nerviosa
- diabetis mellitus
- diarrea (fruits)
- dismenorrea (dolor de la regla) [UI / UE: compreses de fulles]
- disenteria
- dolor al plexe solar
- dolors als pits (mamelles) abans de la regla
- dolors associats a malalties degeneratives paralitzants (banys calents generals)
- edemes
- envelliment hepàtic post-menopausa (corregix el fetge gras i l'estrés oxidatiu)
- envelliment renal (extracte hidroalcohòlic dels fruits)
- envelliment uterí
- epilèpsia
- erisipela
- esapasmes cardíacs
- esclerosi múltiple (fulles tendres, en maceració UI / UE)
- espasmes digestius
- esplenomegàlia (o esplenitis)
- esquerdes anals
- esterilitat sexual femenina
- ferides
- flatulència
- fogots
- fred generalitzat, amb cansament (UE banys calents)
- herpes
- hidropesia
- hiperprolactinèmia
- impotència sexual (homeopatia)
- infertilitat masculina o femenina
- insomni
- irritabilitat
- leucorrea
- llet escassa a les mares (la multiplica per 3 en 20 dies)
- mal de cap (també en nens)
- mal d'estómac
- mal al pit (pleura)
- mal de panxa
- mamelles excessivament petites
- mastitis

- menopausa
- metrorràgia
- migranya (fruits UE)
- MRSA
- nerviosisme (fruits + oli + vinagre: UE al cap)
- neurosis
- orquitis
- ossos desencaixats (fulles UE)
- ossos trencats (+ sals de Magnesi UI)
- osteoporosi
- ovari poliquístic
- pèrdua de memòria per menopausa
- picades d'aranyes (fulles UE)
- pol·lucions nocturnes
- pells al cabell (OE *V. agnus-catsus* + OE Eucaliptus)
- post-part
- prostatitis
- psicosis
- pulmonitis per fum de tabac [castacina]
- refredat (bafs)
- regla irregular
- reuma
- síndrome premenstrual
- taquicàrdia
- testicles endurits (UE amb llard)
- tricomoniasi
- tripanosomiasi (OE)
- tumors
- úlceres a la boca
- vertigens

** Els fruits madurs actuen contra les cèl·lules de la leucèmia humana promielocítica HL-60. N'incrementen l'apoptosi i l'aturada a l'estadi G(2)/M de la mitosi, per la via del MAPK/p38 i de la fosforilació de la histona H3. També incrementen l'ATP necessari per a l'activació del MAPK/p38. ¡I tot això, ben paradoxalment, reduint el ROS i la NADPH oxidasa -cf. gp91(phox)- intracel·lular!

*** En càncer de còlon COLO 201, la inhibició per part de l'extracte alcohòlic dels fruits té lloc per la via de l'augment de l'expressió del gen propaoptòtic HO-1. En càncer de pròstata BPH-1, LNCaP, PC-3 també actua com apoptòtic. En càncer d'estómac KATO III, l'acció apoptòtica sí que està relacionada amb la promoció de l'estrès oxidatiu a les cèl·lules canceroses. També s'ha testat l'acció apoptòtica dels extractes en altres tipus de càncer: uterí de canal cervical (HCF), d'ovari (MCF-7), cervical (SKG-3a, de mama (SKOV-3), de pulmó de cèl·lula petita (Lu-134-A-H).

PREPARATS

Bafs de tota la planta

Banys: 5 L d'aigua freda en una olla es posen a escalfar amb un bon grapat de fulles tendres, i quan l'aigua comença a quasi bullir es tapa, es deixa refredar una mica, i s'aboca a través d'un colador a la banyera, on hi haurà una bona quantitat d'aigua calenta (a uns 40 ° C), i ½ Kg de sucre blanc. El bany és a punt, aleshores. Cal esbandir bé la banyera en acabat per evitar que hi acudeixin les formigues.

Compresa de fruits picolats amb oli i vinagre. O bé d'½ L d'aigua tèbia on s'hi hagi macerat fulles tendres.

Comprimits: 600 mg x 3 cops al dia, abans dels menjars

Decocció: dels fruits (1.5- 3 g al dia).

Extracte fluid: 1-2.5 mL al dia (estandaritzat amb 0.5% d'agnúsid)

Extracte sec: 20-50 mg dos cops al dia.

Infusió: 30 g de fulles tendres en ½ L d'aigua a repartir en tres preses durant el dia. O bé 3 g de fruits en ½ L d'aigua, escaldats.

Maceració en aigua freda o tèbia.

Planta tendra menjada directament: fulles, fruits.

Pomada amb llard

Tintura de fruits & fulles. 40 gotes al dia, durant 3 mesos.

Vi de fruits

Vinagre (de poma) dels fruits & fulles

NOTA: Els tractaments poden durar fins a 18 mesos.

TOXICITAT

Els fruits poden provocar cansament, sequedat de boca, sensació de formigueig, nàusees, mal de cap, gastroenteritis, acne, i picors a la pell, taquicàrdia, menorràgia; però sempre de manera suau i reversible. Molts metges creuen que les dones embarassades no haurien de prendre aquesta planta. Tampoc els afectats per Parkinson n'haurien de prendre, ja que interferiria massa amb el tractament alopàtic. I potser tampoc les dones amb càncer de mama per interferir segurament amb la quimioteràpia.

PRINCIPIS ACTIUS DEL *VITEX AGNUS-CASTUS*

Fruits:

:

- 3-oximetil-kaempferol
- 3-metil-quercetina
- 3,3'-dihidroxi-5,6,7,4'-tetrametoxi flavona
- 3,7-dimetil-quercetina
- 5-hidroxi-3,6,7,4'-tetrametoxiflavona
- 5,3',5'-trihidroxi-metoxi-flavanona
- 5,7,3',5'-tetrahidroxi-flavanona
- 6'-O-p-hidroxibenzoil-àcid mussaenosídic
- 6a,11a-dihidro-6H-[1] benzofurà [3,2-c][1,3]dioxolo[4,5-g]croman-9-ol

- 6,7-diacetoxi-13-hidroxi-labda-8,14-diè
- 8-epi-maol-òxid
- àcid 3-epi-corosòlic
- àcid 3-epi-maslínic
- àcid 3,4-dihidroxi-benzoic
- àcid 5-hidroxi-2-metoxi-benzoic
- àcid ferúlic
- àcid mussaeonsídic
- àcid p-hidroxibenzoic
- àcid vaníl·lic
- àcids grassos:
 - 1-gliceril-linoleat
 - araquídic,
 - begènic,
 - làuric,
 - esteàric,
 - linolènic,
 - linòlic,
 - mirístic,
 - oleic
 - palmític
- alcaloides: viticina...
- apigenina
- aromadendran-4alfa,10alfa-diol
- casticina - [immunomoduladora]-
- artemetina
- aucubina
- agnúsid
- balanofonina
- éster de glucosa i àcid p-hidroxibenzoic
- casticina
- cis-dihidro-dehidro-diconiferil-alcohol-9-O- β -D-glucòsid
- diterpenoides:
 - 6-beta-7-beta-diacetoxi-13-hidroxi-labda-8,14-diè;
 - rotundifuran;
 - vitexilactona;
 - viteagnusines A-B del tipus haliman; viteagnusines C-E del tipus labdan;
 - vitexlactam A
- epimanoil-òxid
- ficusal
- flavonoides (0.5-1%):
 - 3-metil-kaempferol;
 - apigenina;
 - casticina;
 - isovitexina;
 - luteolina-6-C-[4'-metil-6"-O-transcafeoil-glucòsid];
 - luteolina-6-C-[2"-O-transcafeoil-glucòsid];
 - luteolina-6-C-[2"-O-metoxiflavona];
 - luteolina-7-O[6"-p-benzoil-glucòsid];
 - orientina;
- glicòsids iridoides:aucubina, agnúsid, agnucastòsids A,B,C
- ilelatifol D
- kaempferol
- lignans
- luteolina
- luteolina 6-C-(2"-O-trans-cafeoil-glucòsid
- luteolina 6-C-(4"-metil-6"-O-trans-cafeoil-glucòsid)

- luteolina 6-C-(6"-O-trans-cafeoil-glucòsid
- luteolina 7-O-(6"-p-benzoilglucòsid)
- luteolina-7-O-glucòsid
- metil-3,4-dihidroxibenzoiat
- metil-4-hidroxibenzoiat
- mizodendrona
- monoterpèns [més als peus de flors blanques]
- oli essencial (OE 5%): 1,8-cineol (24 %), (E)- β -farnesè (14.6%)*, (E)-cariofil·lè (12.5%)* [més a les flors], òxid de cariofil·lè, sabinè (11.4%), α -terpinil acetat (7.7%), llimonè, manool, spatulenol, beta-fel·landrè, biciclogermacrè, abietatriè.
- p-hidroxifenil-etanol-p-cumarat
- penduletina
- polifenols (6-24%)
- sesquiterpenoides (del tipus aromadendran)
- β -sitosterol
- tanins (0.2-1.6%)
- rotundifuran
- spatulenol
- triterpenoides (del tipus oleanan i ursan)
- viteagnusina I
- vitexlactona
- vitexlactam A, B, C
- vitetrifolina D
- vladiról F

Fulles:

1,8-cineol
 agnúsid (0.7%)
 alfa-gurjunè
 alfa-pinè
 alfa-terpineol
 alfa-terpineol-acetat
 alfa-terpinil-acetat
 alfa-thujè
 al·lo-aromadendrè
 androstenediona
 ascaridol
 aucubina (0.3%)
 aucubòsid
 beta-burbonè
 beta-cariofil·lè
 beta-fel·landrè
 beta-pinè
 biciclo-germacrè
 camfè
 càmfora
 cariofil·lè-òxid
 casticina
 citronel·lol
 cuminaldehíd
 delta-3-cetosteroides
 delta-terpineol
 E-beta-farnesè
 E-cariofil·lè
 epitestosterona
 eurostòsid
 flavonoides (1-2.7%)

gamma-cadinè
gamma-elemè
gamma-terpinè
germacrè D
hidroxiprogesterona
homo-orientina
iso-orientina
isovitexina
isovitexina-xilòsid
ledol
linalool
llimonè
luteolina-7-glucòsid
manool
mircè
orientina
ortocimol
p-cimè-8-ol
p-cimè
polifenols (7-20 %)
progesterona
quinona
sabinè
sclarè
spatulè
T-cadinol
tanins (0.7-3%)
terpinè-4-ol
testosterona
tetrahidroxi-metoxi-flavona-beta-D-glucòsid
trans-beta-farnesè

Tiges:

- 5,4'-dihidroxi-3,6,7-Y-tetrametoxi-flavona;
- artemetina;
- isorhmanetina;
- luteolina;
- glucòsids iridoides:
- àcid 6'-O-p-hidroxibenzoil-mussaenosídic
- àcid 6'-O-(6,7-dihidrofoliamentoil) mussaenosídic [agnucastòsid B]
- àcid 6'-O-foliamentoil-mussaenosídic [agnucastòsid A]
- àcid 7-O-trans-p-cumaroil-6'-O-trans-cafeoil-8-epilogànic [agnucastòsid C]
- àcid mussaenosídic
- agnúsic
- aucubina
- glucòsid de la fenilbutanona [mizodendrona]

Flors:

- 1,8 cineol
- alfa-gurjunè
- alfa-pinè
- alfa-terpineol
- alfa-terpineol-acetat
- alfa-thujè
- al·lo-aromadendrè
- androstenediona

- beta-cariofil·lè
- beta-pinè
- biciclo-germacrè
- càmfora
- cariofil·lè-òxid
- (E)beta-farnesè
- (E)cariofil·lè
- epitestosterona
- flavonoides (1-1.5%)
- gamma-terpinè
- hidroxiprogesterona
- ledol
- llimonè
- manool
- mircè
- ortocimol
- p-cimè
- polifenols (9-11 %)
- progesterona
- sabinè
- spatulenol
- T-cadinol
- tanins (0.2-2%)
- testosterona
- trans-beta-farnesè

Per a més informació

<https://phytochem.nal.usda.gov/phytochem/plants/show/2109?qlookup=vitex+agnus-castus&offset=0&max=20&et=>

<http://www.informaticsjournals.com/index.php/jnr/article/view/432>